

Peter se prohýbá tutlaným smíchem, drží se za břicho. „Jsi hvězda,“ vymodeluje rty. Veronika vytušila, že si z ní děláme legraci, a tak se otočila a ukázala Peterovi vztyčený prostředník.

Já jsem ale moc unavená, abych se dokázala smát. Potřebuju se vyspat a ne psát nějaký test. Veškerá snaha vyplnit prázdné řádky navíc znamená jen plýtvání tuhou. Stejně půjdu madam po hodině poprosit, aby mě ten test nechala napsat znova. Takže proč se zbytečně namáhat a ještě k tomu plýtvat školními potřebami?

Zničehonic cítím, jak se mi zavírají oči. Dělán, co můžu, aby mi nepadala hlava dozadu. Svezu se na židli ještě o kousek níž. Doufám, že mě opěrátko židle podrží a že budu vypadat čile.

Peter se pořád směje, teď už dokonce nahlas. Pusu má dokořán a jazyk zelený od bonbónů se mu v ní kroutí jako rozčílený had. Hystericky buší pěstí do lavice, ale nikdo mu nevěnuje pozornost. Nikdo se na něj ani nepodívá.

Nemám čas zabývat se nespravedlností, která v téhle třídě panuje, protože najednou... potřebuju čurat. *Hrozně moc!* Chytnu se rukama za břicho, dám si nohu přes nohu a cítím, jak mi po čele sjíždí kapka potu. Zvednu ruku, že se dovolím, ale madam se mi vysměje. Usadí se za stůl v čele třídy a začne mi opravovat test, i když jsem jí ho ještě neodevzdala, i když mi ten test pořád ještě leží na lavici a nepřítomně na mě zírá. Zdá se, že jí tenhle detail v tom opravování nijak nebrání, protože najednou už ten test drží celé třídě před očima: nahoře je napsaná velká pětka.

Když tu pětku uvidí Peter, začne se smát ještě víc. Hadí jazyk se mu zmítá v puse, snaží se mu z ní vylézt. Madam udělá z testu vlaštovku a hodí ji po mně. Vlaštovka několikrát zakrouží nad třídou a pak mi přistane uprostřed lavice. Rozložím ji. Mžourám na změť slov napsaných velkými červenými tiskacími písmeny: ZABILA JSI MAURU A TEĎ JE NA ŘADĚ DREA.

„Ne!“ vykřiknu. „Já ji nezabila!“ Ten výkřik mě probudí. Všichni... na mě zírají. Až po chvíli mi dojde, že jsem vytuhla přímo uprostřed vyučování.

Podívám se na test. Je prázdný, pořád po mně chce subjunktiv a kondicionály. Peter ke mně natáhne chřestící ruku plnou náramků, ale i to mě vyděsí.